

כז:

בני העיר פרק רביעי מגילה

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

(א) ויגדלם סביב ירושלים
(ב) ויגדלם סביב ירושלים
(ג) ויגדלם סביב ירושלים
(ד) ויגדלם סביב ירושלים
(ה) ויגדלם סביב ירושלים
(ו) ויגדלם סביב ירושלים
(ז) ויגדלם סביב ירושלים
(ח) ויגדלם סביב ירושלים
(ט) ויגדלם סביב ירושלים
(י) ויגדלם סביב ירושלים
(יא) ויגדלם סביב ירושלים
(יב) ויגדלם סביב ירושלים
(יג) ויגדלם סביב ירושלים
(יד) ויגדלם סביב ירושלים
(טו) ויגדלם סביב ירושלים
(טז) ויגדלם סביב ירושלים
(יז) ויגדלם סביב ירושלים
(יח) ויגדלם סביב ירושלים
(יט) ויגדלם סביב ירושלים
(כ) ויגדלם סביב ירושלים
(כא) ויגדלם סביב ירושלים
(כב) ויגדלם סביב ירושלים
(כג) ויגדלם סביב ירושלים
(כד) ויגדלם סביב ירושלים
(כה) ויגדלם סביב ירושלים
(כו) ויגדלם סביב ירושלים
(כז) ויגדלם סביב ירושלים
(כח) ויגדלם סביב ירושלים
(כט) ויגדלם סביב ירושלים
(ל) ויגדלם סביב ירושלים

תורה אור השלם
1. ברכ עם הדרת מלך
ובאסף לאום מוחלת
רזון. משילי די בח

הגהות הב"ח

(א) גבי ליל לא הוה לי
חמרא לקידושא וכו'
ואחלי ביה יין קידושא
(ב) שם כי ברכתיו וכן
למר. כ"ח שנים לא הוה לי
שום יין ליל לא הוה לי
דכיון שזמן מנייה עליה
לפיה חלקה רב דשמאל
היה שם לילן ונדידה הוא
הדבר חלה ומתקיים דסיה
מניש לעשר גמול:
(ג) ש"י דיה וחכא וכו'
ממכר עולם ואסילו
למדי: (ד) דיה חכא וכו'
חזרו עשר שנים גמול:
(ה) דיה ולא נשפתי את
כפי לזיון לברך ברכת
כסות בלא ברכה לפי
שכסות: (ו) רובי דיה
שאלו ימי נה קול המורה
לית בינא קל ליתא את
וכוליה דרך לעולם
למח' או דלמדיס דא חיי
זמא שני אמר דניכא
אנא ודדאי לעלמא
דאדאי למר הקדים ימיו:

הגהות הגר"א

[א] ש"י דיה לית המוס
(לכנסים אי נמי): תלמי:

רבינו חננאל

חבר עיר אבל יש חבר עיר
יתנת לחבר עיר. כל כסין
דעני יורדו נמי עלי
סמיכי. מתני' אין מוכרין
של רבים לחבר עיר. אין
מוכרין בית הכנסת אלא
על תנאי. פי' בית הכנסת
דחיי. איתני [שיעור]
ויחזירו דברי ר' מאיר.
אקשניו עליה ור' מאיר
הכי דיו בה אדריבית
הוא. ואקפד ר' יוחנן ר'
מאיר בשית ר' יהודה
אמרה. ודחיא מר שהיה
נטיה בחבירו מה ועשה
לו שדרו ככר כו'. צד אחד
ברביית פי' אם תהיה
הלואה שחש בשלש
וכיוצא בה היו ר' רביית
גמורה משני צדדין גבי
מלה ונכ' לזה רשינו
עוברין. אבל העושה

שדרו ככר על תנאי. גבי לית הוי רביית דאי מיתיה וזיה מהר ליה בעל כורחיה. אבל גבי מוכר לא הוי [רביית] דאי בעי
לא מהר ליה לעולם ולא אחי ליה אסור רביית. ואפי' מהר ליה לא הוי רביית אלא כשיחזיר וכן מוכח מהשטא שחזיר
ושמא לא יחזיר לעולם. וסבר ל' ר' מאיר כ' יהודה (תנא) צד אחד ברביית מותר. רבא אמר כולי עלמא צד אחד ברביית
אסור. והכא ברביית על פני לחחור איכא ביניהו. תנא קמא סבר רביית אסילו על פני לחחור כשיחזיר לו מותר. אמר.
ואתני ביה קדושה א"ל יהא רעוא דריתום בשלחא כי איכלל רבה בריה רב הונא איניש גוצא הוה
גנא אפוריא אתיין בנתיה וכלתיה שלחן ושריין מנייהו עליה עד דאיטום בשיראי שמע רב ואיקפד אמר
מאי טעמא לא אמרת לי כי (ו) ברכתך וכן למר "שאלו תלמידיו את ר"א בן שמעון במה הארכת ימים
אמר להם מימי לא עשיתי קפנדריא לב"ה ולא פסעתי על ראשי עם קדוש ולא נשאתי כפי בלא ברכה
שאלו תלמידיו את ר' פרידא במה הארכת ימים אמר להם (ו) מימי לא קדמני אדם לבית המדרש

חבר עיר אבל יש שם חבר עיר תינתן לחבר
עיר וב"ש דעניי דירי וירדכו עלי סמיכי:
מתני' אין מוכרין את של רבים ליחיד מפני
שמורידין אותו מקדושתו דברי רבי (ב) מאיר
אמרו לו א"כ אף לא מעיר גדולה לעיר קטנה:
גמ' שפיר קאמרי ליה רבנן לר' ז' ר"מ ור"י מעיר
גדולה לעיר קטנה מעיקרא קדישא השתא נמי
קדישא מרבים ליחיד ליכא קדושה ורבנן אי
איכא למיחש כי האי גוונא נמי איכא למיחש
משום יכרוב עם הדרת מלך: מתני' אין
מוכרין בית הכנסת אלא על תנאי שאם ירצו
יחזירוהו דברי ר"מ וחכ"א מוכרין אותו ממכר
עולם (ח) מוכרין מארבעה דברים למרחץ ולבורסקי
למבילה ולבית המים ר' יהודה ואמר מוכרין
אותה לשם חצר והלוקח מה שירצה יעשה:
גמ' ולר"מ היכי דירי בה האי הויא לה רבת
א"ר יוחנן ר"מ בשית ר"י אמרה דאמר יצד
אחד ברביית מותר דחניא (ו) הרי כשהיה נושה
בחבירו מנה ועשה לו שדרו מוכר בזמן
שמוכר אוכל פירות מותר לוקח אוכל פירות
אסור ר' יהודה ואמר אפילו לוקח אוכל פירות
מותר וא"ר יהודה מעשה בביתוס בן זוגן
שעשה שדרו מוכר על פי ראב"ע ולוקח אוכל
פירות היה אמרו לו (ו) משום ר' יהודה מוכר אוכל
פירות היה ולא לוקח מאי בינייהו יצד אחד
ברביית איכא בינייהו מר סבר צד אחד
ברביית מותר ומר סבר צד אחד ברביית
אסור רבא אמר דכ"ע צד אחד ברביית אסור
והכא רביית ע"מ להחזיר איכא בינייהו מר
סבר רביית ע"מ להחזיר מותר ומר סבר
אסור: וחכ"א מוכרין אותו ממכר עולם וכו':

אר"י אמר שמואל מותר לאדם להשתין מים בתוך ד' אמות של תפלה אמר
רב יוסף מאי קמ"ל תנינא ר' יהודה ואמר מוכרין אותה לשם חצר ולוקח
מה שירצה יעשה ואפילו רבנן לא קאמרי אלא בית הכנסת דקביע קדושתה
אבל דא ר' יוחנן רבנן לא קאמרי אלא בית הכנסת דקביע קדושתה
מרחיק ד"א ומשתין והמשתין מרחיק ד"א ומתפלל א"ל בשלמא המשתין
מרחיק ד"א ומתפלל תנינא (ו) כמה ירחיק מהן וכן הצואה ד"א אלא המתפלל
מרחיק ד"א ומשתין למה לי אי הכי קדשתינהו לכולהו שבילי דנהרדעא
אמר ר' יוחנן רבא אמר דכ"ע צד אחד ברביית אסור
והכא רביית ע"מ להחזיר איכא בינייהו מר
סבר רביית ע"מ להחזיר מותר ומר סבר
אסור: וחכ"א מוכרין אותו ממכר עולם וכו':

שדרו ככר על תנאי. גבי לית הוי רביית דאי מיתיה וזיה מהר ליה בעל כורחיה. אבל גבי מוכר לא הוי [רביית] דאי בעי
לא מהר ליה לעולם ולא אחי ליה אסור רביית. ואפי' מהר ליה לא הוי רביית אלא כשיחזיר וכן מוכח מהשטא שחזיר
ושמא לא יחזיר לעולם. וסבר ל' ר' מאיר כ' יהודה (תנא) צד אחד ברביית מותר. רבא אמר כולי עלמא צד אחד ברביית
אסור. והכא ברביית על פני לחחור איכא ביניהו. תנא קמא סבר רביית אסילו על פני לחחור כשיחזיר לו מותר. אמר.
ואתני ביה קדושה א"ל יהא רעוא דריתום בשלחא כי איכלל רבה בריה רב הונא איניש גוצא הוה
גנא אפוריא אתיין בנתיה וכלתיה שלחן ושריין מנייהו עליה עד דאיטום בשיראי שמע רב ואיקפד אמר
מאי טעמא לא אמרת לי כי (ו) ברכתך וכן למר "שאלו תלמידיו את ר"א בן שמעון במה הארכת ימים
אמר להם מימי לא עשיתי קפנדריא לב"ה ולא פסעתי על ראשי עם קדוש ולא נשאתי כפי בלא ברכה
שאלו תלמידיו את ר' פרידא במה הארכת ימים אמר להם (ו) מימי לא קדמני אדם לבית המדרש

חבר עיר אבל יש שם חבר עיר תינתן לחבר
עיר וב"ש דעניי דירי וירדכו עלי סמיכי:
מתני' אין מוכרין את של רבים ליחיד מפני
שמורידין אותו מקדושתו דברי רבי (ב) מאיר
אמרו לו א"כ אף לא מעיר גדולה לעיר קטנה:
גמ' שפיר קאמרי ליה רבנן לר' ז' ר"מ ור"י מעיר
גדולה לעיר קטנה מעיקרא קדישא השתא נמי
קדישא מרבים ליחיד ליכא קדושה ורבנן אי
איכא למיחש כי האי גוונא נמי איכא למיחש
משום יכרוב עם הדרת מלך: מתני' אין
מוכרין בית הכנסת אלא על תנאי שאם ירצו
יחזירוהו דברי ר"מ וחכ"א מוכרין אותו ממכר
עולם (ח) מוכרין מארבעה דברים למרחץ ולבורסקי
למבילה ולבית המים ר' יהודה ואמר מוכרין
אותה לשם חצר והלוקח מה שירצה יעשה:
גמ' ולר"מ היכי דירי בה האי הויא לה רבת
א"ר יוחנן ר"מ בשית ר"י אמרה דאמר יצד
אחד ברביית מותר דחניא (ו) הרי כשהיה נושה
בחבירו מנה ועשה לו שדרו מוכר בזמן
שמוכר אוכל פירות מותר לוקח אוכל פירות
אסור ר' יהודה ואמר אפילו לוקח אוכל פירות
מותר וא"ר יהודה מעשה בביתוס בן זוגן
שעשה שדרו מוכר על פי ראב"ע ולוקח אוכל
פירות היה אמרו לו (ו) משום ר' יהודה מוכר אוכל
פירות היה ולא לוקח מאי בינייהו יצד אחד
ברביית איכא בינייהו מר סבר צד אחד
ברביית מותר ומר סבר צד אחד ברביית
אסור רבא אמר דכ"ע צד אחד ברביית אסור
והכא רביית ע"מ להחזיר איכא בינייהו מר
סבר רביית ע"מ להחזיר מותר ומר סבר
אסור: וחכ"א מוכרין אותו ממכר עולם וכו':

חבר עיר אבל יש שם חבר עיר תינתן לחבר
עיר וב"ש דעניי דירי וירדכו עלי סמיכי:
מתני' אין מוכרין את של רבים ליחיד מפני
שמורידין אותו מקדושתו דברי רבי (ב) מאיר
אמרו לו א"כ אף לא מעיר גדולה לעיר קטנה:
גמ' שפיר קאמרי ליה רבנן לר' ז' ר"מ ור"י מעיר
גדולה לעיר קטנה מעיקרא קדישא השתא נמי
קדישא מרבים ליחיד ליכא קדושה ורבנן אי
איכא למיחש כי האי גוונא נמי איכא למיחש
משום יכרוב עם הדרת מלך: מתני' אין
מוכרין בית הכנסת אלא על תנאי שאם ירצו
יחזירוהו דברי ר"מ וחכ"א מוכרין אותו ממכר
עולם (ח) מוכרין מארבעה דברים למרחץ ולבורסקי
למבילה ולבית המים ר' יהודה ואמר מוכרין
אותה לשם חצר והלוקח מה שירצה יעשה:
גמ' ולר"מ היכי דירי בה האי הויא לה רבת
א"ר יוחנן ר"מ בשית ר"י אמרה דאמר יצד
אחד ברביית מותר דחניא (ו) הרי כשהיה נושה
בחבירו מנה ועשה לו שדרו מוכר בזמן
שמוכר אוכל פירות מותר לוקח אוכל פירות
אסור ר' יהודה ואמר אפילו לוקח אוכל פירות
מותר וא"ר יהודה מעשה בביתוס בן זוגן
שעשה שדרו מוכר על פי ראב"ע ולוקח אוכל
פירות היה אמרו לו (ו) משום ר' יהודה מוכר אוכל
פירות היה ולא לוקח מאי בינייהו יצד אחד
ברביית איכא בינייהו מר סבר צד אחד
ברביית מותר ומר סבר צד אחד ברביית
אסור רבא אמר דכ"ע צד אחד ברביית אסור
והכא רביית ע"מ להחזיר איכא בינייהו מר
סבר רביית ע"מ להחזיר מותר ומר סבר
אסור: וחכ"א מוכרין אותו ממכר עולם וכו':

אר"י אמר שמואל מותר לאדם להשתין מים בתוך ד' אמות של תפלה אמר
רב יוסף מאי קמ"ל תנינא ר' יהודה ואמר מוכרין אותה לשם חצר ולוקח
מה שירצה יעשה ואפילו רבנן לא קאמרי אלא בית הכנסת דקביע קדושתה
אבל דא ר' יוחנן רבנן לא קאמרי אלא בית הכנסת דקביע קדושתה
מרחיק ד"א ומשתין והמשתין מרחיק ד"א ומתפלל א"ל בשלמא המשתין
מרחיק ד"א ומתפלל תנינא (ו) כמה ירחיק מהן וכן הצואה ד"א אלא המתפלל
מרחיק ד"א ומשתין למה לי אי הכי קדשתינהו לכולהו שבילי דנהרדעא
אמר ר' יוחנן רבא אמר דכ"ע צד אחד ברביית אסור
והכא רביית ע"מ להחזיר איכא בינייהו מר
סבר רביית ע"מ להחזיר מותר ומר סבר
אסור: וחכ"א מוכרין אותו ממכר עולם וכו':

שדרו ככר על תנאי. גבי לית הוי רביית דאי מיתיה וזיה מהר ליה בעל כורחיה. אבל גבי מוכר לא הוי [רביית] דאי בעי
לא מהר ליה לעולם ולא אחי ליה אסור רביית. ואפי' מהר ליה לא הוי רביית אלא כשיחזיר וכן מוכח מהשטא שחזיר
ושמא לא יחזיר לעולם. וסבר ל' ר' מאיר כ' יהודה (תנא) צד אחד ברביית מותר. רבא אמר כולי עלמא צד אחד ברביית
אסור. והכא ברביית על פני לחחור איכא ביניהו. תנא קמא סבר רביית אסילו על פני לחחור כשיחזיר לו מותר. אמר.
ואתני ביה קדושה א"ל יהא רעוא דריתום בשלחא כי איכלל רבה בריה רב הונא איניש גוצא הוה
גנא אפוריא אתיין בנתיה וכלתיה שלחן ושריין מנייהו עליה עד דאיטום בשיראי שמע רב ואיקפד אמר
מאי טעמא לא אמרת לי כי (ו) ברכתך וכן למר "שאלו תלמידיו את ר"א בן שמעון במה הארכת ימים
אמר להם מימי לא עשיתי קפנדריא לב"ה ולא פסעתי על ראשי עם קדוש ולא נשאתי כפי בלא ברכה
שאלו תלמידיו את ר' פרידא במה הארכת ימים אמר להם (ו) מימי לא קדמני אדם לבית המדרש

רבי יהודה סבר צד אחד ברביית
קאה כסאה דלמר צלחור נשך (ב"מ דף סג. וסג) דלסור משום
דליכא דא אחד ברביית דשמא תייקך התנואה יש לומר דשני הכא
דלא הוי דרך הלואה אלא בתורת מכר
שנא ממשכן לו בית משכן לו שדה
לדמר התם (דף סה:) דלפי' אמר
ליה לנשתלם למוכרם לא תמכרם
אלא לי נדמים הללו (ו) פירוש
יותר ממה שהלואה אסור ואמר
רב הונא ברביה דר' יהושע דלא כר'
יהודה דלא כר' יהודה האמר נד
אחד ברביית מותר והכא ליכא כי
אס' נד אחד ברביית דשמא לא
ימכרם וגם הוי הלואה מדקאמר
משכן ואפילו הכי שרי רבי יהודה
ו"ל דלכתי לא דמי כלל להלואה
קאה כסאה דהתם ליכא נד מכר
כלל אכל הכא וגבי משכן איכא נד
אחד מכר:

רבא אמר רביית ע"ל מנת להחזיר
איכא בינייהו. ולרבי מאיר
דמתני' כפירה ליה שחי ממנין להחזיר
שכירות בית הכנסת כשחזרו ובהכי
שרי כר' יהודה (ו):

לא השתתני בתוך ד' אמות של
תפלה. ואפילו היכא היכא שיש
היתר גמור כגון ששה כדי הילוך
ד' אמות:

ולא בניהו שם אהבירי. אפילו
כינוי דלא הוי גנאי והא
דלמדין (ב"מ דף נח.) דהמכנה
שם לחבירו אין לו דין לעולם הכא
היינו כנינוי של פנס משפחה:

הניחה לו ג' (ו) (א"פ) גרבי
היון. כדלמדין הוהיר
בקיטוס וזה וממלאים לו
גרבי יין (שבת דף נג.):

שאלו תלמידיו את ר' פרידא
במה הארכת ימים כו'.
קשה (דלדננה היה זכות שהיה
שנה לתלמיד אחד ארבע מאות
זמני ונפק נה קול (ו) ואמר נאה
ליך לזיחי כולי דריה לעלמא דלמי
או דלמי ד' מהא שני אמר הקב"ה
יהוה ליה הא והא ועורכו דף נד):
ו"ל דמעיקרא לא ידע כן עד
לנסוף שראה שמה כל קס':

יחני יהוה בשלמא משתין יהוה כדי הילוך ד"א משום נצוצות אלא מתפלל יהוה כדי הילוך ד"א ל"ל
אמר רב אשי שכל ד"א תפלתו סדורה בפיו ורחושי מרחשן שפוחתיה: זלפ"ן סימן: שאלו תלמידיו את רבי
זכאי במה הארכת ימים אמר להם מימי לא השתתני מים בתוך ד"א של תפלה ולא בניהו שם לחבירי
ולא ביטלתי קידוש היום אמא זקינה היתה לי פעם אחת מכרה כפה שבראשה והביאה לי קידוש
היום תנא כשמתה הניחה לו ג' מאות גרבי יין כשמתה הוא הניח לבניו שלש אלפים גרבי יין רב
הונא היה אסר ריתא וקאי קמיה רבא אמר ליה מאי היא א"ל לא הוה לי (ו) קידושה ומשכנתיה להמינאי
ואתאי ביה קדושה א"ל יהא רעוא דריתום בשרייתו כי איכלל רבה בריה רב הונא איניש גוצא הוה
גנא אפוריא אתיין בנתיה וכלתיה שלחן ושריין מנייהו עליה עד דאיטום בשיראי שמע רב ואיקפד אמר
מאי טעמא לא אמרת לי כי (ו) ברכתך וכן למר "שאלו תלמידיו את ר"א בן שמעון במה הארכת ימים
אמר להם מימי לא עשיתי קפנדריא לב"ה ולא פסעתי על ראשי עם קדוש ולא נשאתי כפי בלא ברכה
שאלו תלמידיו את ר' פרידא במה הארכת ימים אמר להם (ו) מימי לא קדמני אדם לבית המדרש

שדרו ככר על תנאי. גבי לית הוי רביית דאי מיתיה וזיה מהר ליה בעל כורחיה. אבל גבי מוכר לא הוי [רביית] דאי בעי
לא מהר ליה לעולם ולא אחי ליה אסור רביית. ואפי' מהר ליה לא הוי רביית אלא כשיחזיר וכן מוכח מהשטא שחזיר
ושמא לא יחזיר לעולם. וסבר ל' ר' מאיר כ' יהודה (תנא) צד אחד ברביית מותר. רבא אמר כולי עלמא צד אחד ברביית
אסור. והכא ברביית על פני לחחור איכא ביניהו. תנא קמא סבר רביית אסילו על פני לחחור כשיחזיר לו מותר. אמר.
ואתני ביה קדושה א"ל יהא רעוא דריתום בשלחא כי איכלל רבה בריה רב הונא איניש גוצא הוה
גנא אפוריא אתיין בנתיה וכלתיה שלחן ושריין מנייהו עליה עד דאיטום בשיראי שמע רב ואיקפד אמר
מאי טעמא לא אמרת לי כי (ו) ברכתך וכן למר "שאלו תלמידיו את ר"א בן שמעון במה הארכת ימים
אמר להם מימי לא עשיתי קפנדריא לב"ה ולא פסעתי על ראשי עם קדוש ולא נשאתי כפי בלא ברכה
שאלו תלמידיו את ר' פרידא במה הארכת ימים אמר להם (ו) מימי לא קדמני אדם לבית המדרש

שדרו ככר על תנאי. גבי לית הוי רביית דאי מיתיה וזיה מהר ליה בעל כורחיה. אבל גבי מוכר לא הוי [רביית] דאי בעי
לא מהר ליה לעולם ולא אחי ליה אסור רביית. ואפי' מהר ליה לא הוי רביית אלא כשיחזיר וכן מוכח מהשטא שחזיר
ושמא לא יחזיר לעולם. וסבר ל' ר' מאיר כ' יהודה (תנא) צד אחד ברביית מותר. רבא אמר כולי עלמא צד אחד ברביית
אסור. והכא ברביית על פני לחחור איכא ביניהו. תנא קמא סבר רביית אסילו על פני לחחור כשיחזיר לו מותר. אמר.
ואתני ביה קדושה א"ל יהא רעוא דריתום בשלחא כי איכלל רבה בריה רב הונא איניש גוצא הוה
גנא אפוריא אתיין בנתיה וכלתיה שלחן ושריין מנייהו עליה עד דאיטום בשיראי שמע רב ואיקפד אמר
מאי טעמא לא אמרת לי כי (ו) ברכתך וכן למר "שאלו תלמידיו את ר"א בן שמעון במה הארכת ימים
אמר להם מימי לא עשיתי קפנדריא לב"ה ולא פסעתי על ראשי עם קדוש ולא נשאתי כפי בלא ברכה
שאלו תלמידיו את ר' פרידא במה הארכת ימים אמר להם (ו) מימי לא קדמני אדם לבית המדרש

כר א"י מ"י פ"א מהל'
תפלה ב"ח ח' מהל'
עשין י"ז טושי' א"ח פ"י
קנא פ"ט:
ב ו"מ"י פ"י מהל' מהל'
וזה ה"ל ד' טושי' ר"ד
סימן קס"ד פ"ד ד' ו"מ"י
קנא פ"ט א"ל:
כה ג' מ"י פ"י מהל'
ק"ש ה"ל ד' טושי'
א"ח פ"י מהל':
כו ד' מ"י פ"י מהל'
תפלה הלכ' ד' מהל'
עשין י"ז טושי' א"ח סימן
נ' פ"ט פ"י:

מוסף רש"י

צד אחד ברביית. דעת
שליש על ידי הלואה אלא
על ידי מכר ופעמים אלו
לדי' דעת. (ב"מ דף נח.)
ועשה לו שדרו מוכר.
שמשכן לו שדה על אחי
מנה יכח לו אס' לא חתן
לי מנה חתן ועד שם
שם היה שם שך ועורכו
לא. וב"מ דף נח. וסג. כדן
שמוכר אוכל פירות כל
איתן שם ועורכו שם
כדן חתן. (ב"מ דף נח.)
לוקח אוכל פירות
אסור. שמה יגלגל מותר
שם וגמלא שמשכן ברית
ועורכו שמה לא יכא
לדי' מכר שחזר לו משכנו
וגמלא שמשכנו היו גמלי
זה חתן פירות ברית
וב"מ דף נח. וסג. מאי ביניהו.
כמא' קמליש' יעשה. צד
אחד ברביית איכא
בינייהו. כי האי נושא.
שמה יכא לדי' ברית שמה
לא יכא. נד הפסיה כל
לדי' ברית. נד המכר שחזר
לדי' ברית. שמה שם
יגלגל יכא ברית אלא לא
לא יכא ברית ועורכו שם.
דכ"ל ע"מ צד אחד
ברביית. כי האי נושא.
אסור. הולך ומעיקרא
בתורת הלואה אלא לדיה
שם. והכא רביית ע"מ
להחזיר איכא בינייהו.
וי' יהודה דקביע כפי
שמשכן שמה שמשכנה
שם יגלגל המוכר מותר
שם יחזיר לו הליקח
הדמים שפוחתיה שמשכן
וברית ע"מ להחזיר פלני
(שם) ד' יהודה נושא לא
שרי א"ל בית להחזיר שם
לא יכא מכר יחזיר לו
פירות שמשכן ואפילו הכי
אסר ח"ק דנשתא אפילו
קאמר רבית ועבדיה
לחזיר. ו"מ דף נח. כמה
ירחיק מן. מתי רגלים
וברבוב. (ב"מ דף נח.)
הארכת ימים. אלה זכות
כדן שארכת ימים וזוהי
ד' קפנדריא. לקנא
דברי דרך בית הכנסת
ליכנס בפתח זה וילגלג
ענין. ונשך קפנדריא
מפני. כגדריס (וסג.)
המקדוקה אורי אפילו
כה. עד שחזר חתן כפי
השירות הללו חתן נזה
ואקנא דרבי. ודרי שירות
כפי. שחזר. ד' ולא
פסעתי על ראשי עם
קדוש. שחזר יושבן התלמידים בנות המדרש על גבי קהקא והמהלך כתיבם כשמן ישיבן ונכנס לישב במקומו מרחיש פסיעותיו
על כרחו. ויחל לזמן מחסס ואילו. ונראה מחסס על ראשיתם למיך צריך להקדים או ישב לו מנחתו. (שם) ולא נשאתי
כפי. לנכך. כסנן ה"ל (שם).

יחני יהוה בשלמא משתין יהוה כדי הילוך ד"א משום נצוצות אלא מתפלל יהוה כדי הילוך ד"א ל"ל
אמר רב אשי שכל ד"א תפלתו סדורה בפיו ורחושי מרחשן שפוחתיה: זלפ"ן סימן: שאלו תלמידיו את רבי
זכאי במה הארכת ימים אמר להם מימי לא השתתני מים בתוך ד"א של תפלה ולא בניהו שם לחבירי
ולא ביטלתי קידוש היום אמא זקינה היתה לי פעם אחת מכרה כפה שבראשה והביאה לי קידוש
היום תנא כשמתה הניחה לו ג' מאות גרבי יין כשמתה הוא הניח לבניו שלש אלפים גרבי יין רב
הונא היה אסר ריתא וקאי קמיה רבא אמר ליה מאי היא א"ל לא הוה לי (ו) קידושה ומשכנתיה להמינאי
ואתאי ביה קדושה א"ל יהא רעוא דריתום בשרייתו כי איכלל רבה בריה רב הונא איניש גוצא הוה
גנא אפוריא אתיין בנתיה וכלתיה שלחן ושריין מנייהו עליה עד דאיטום בשיראי שמע רב ואיקפד אמר
מאי טעמא לא אמרת לי כי (ו) ברכתך וכן למר "שאלו תלמידיו את ר"א בן שמעון במה הארכת ימים
אמר להם מימי לא עשיתי קפנדריא לב"ה ולא פסעתי על ראשי עם קדוש ולא נשאתי כפי בלא ברכה
שאלו תלמידיו את ר' פרידא במה הארכת ימים אמר להם (ו) מימי לא קדמני אדם לבית המדרש

יחני יהוה בשלמא משתין יהוה כדי הילוך ד"א משום נצוצות אלא מתפלל יהוה כדי הילוך ד"א ל"ל
אמר רב אשי שכל ד"א תפלתו סדורה בפיו ורחושי מרחשן שפוחתיה: זלפ"ן סימן: שאלו תלמידיו את רבי
זכאי במה הארכת ימים אמר להם מימי לא השתתני מים בתוך ד"א של תפלה ולא בניהו שם לחבירי
ולא ביטלתי קידוש היום אמא זקינה היתה לי פעם אחת מכרה כפה שבראשה והביאה לי קידוש
היום תנא כשמתה הניחה לו ג' מאות גרבי יין כשמתה הוא הניח לבניו שלש אלפים גרבי יין רב
הונא היה אסר ריתא וקאי קמיה רבא אמר ליה מאי היא א"ל לא הוה לי (ו) קידושה ומשכנתיה להמינאי
ואתאי ביה קדושה א"ל יהא רעוא דריתום בשרייתו כי איכלל רבה בריה רב הונא איניש גוצא הוה
גנא אפוריא אתיין בנתיה וכלתיה שלחן ושריין מנייהו עליה עד דאיטום בשיראי שמע רב ואיקפד אמר
מאי טעמא לא אמרת לי כי (ו) ברכתך וכן למר "שאלו תלמידיו את ר"א בן שמעון במה הארכת ימים
אמר להם מימי לא עשיתי קפנדריא לב"ה ולא פסעתי על ראשי עם קדוש ולא נשאתי כפי בלא ברכה
שאלו תלמידיו את ר' פרידא במה הארכת ימים אמר להם (ו) מימי לא קדמני אדם לבית המדרש

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones